

3 වන පිටුවේ

"නම මොකක්ද ?
 "බැලියමක් කුමාර්"
 "වයස ?"
 "29"
 "කොහෙද පදිංචිය ?
 "දැන් සාපතේ"
 "එතකොට නම?
 "නුර්"
 "මෙහෙ මොකද කරන්නේ ?"

"බිස්තස් කරනවා."

සුද්ධිය පැවැති තිස්වසරක කාලයෙන් වැඩි කාලයක් සාපතය පැවතුනේ දකුණෙන් වෙන්නටය. ඇතැම් කාලයක එල්ලීටී පාලනය යටතේද, තවත් විටෙක රජයේ නමුදු පාලනය යටතේද ආදී වශයෙන්

පැවැති සාපතය ගොඩබිමින් දකුණ සමඟ යාකල ඒ 9 මාර්ගය වසා දැමීමෙන් පසු සාපතය සහ දකුණ අතර සියළු ගනුදෙනු සිදු කෙරුණේ මුහුදු මාර්ගයෙනි. එවක සාපතයේ පාරිභෝගික භාණ්ඩ මිල බෙහෙවින් ඉහළ මට්ටමක පැවතිණ. හැකිමනු වෙලද පොළ තුළ සාපතේ තරණයන්ට පවා රැකියාවක් සොයා ගැනීමට නොවීය. එහෙත් සුද්ධිය ගිමාවීමෙන් පසු ගතවූ කෙටි කාලය තුළ ඒ තත්ත්වය භාත්පසින්ම වෙනස්වී දකුණේ තරණයන් ද රැකියා අවස්ථා සොයා සාපතයට පැමිණ සිටිති.

"සාපතේට ආවේ කොයි කාලෙද?
 "දැන් අවුරුදු හතක් වෙනවා."
 "සුද්දේ"

ගියා කාලෙද ?
 "සුද්දේ ඉවර වුණාට පස්සේ"
 "ඇයි සාපතේ ආවේ ?
 "බිස්තස් කරන්න"
 මෙහෙ හැවිතිලා බිස්තස් කරනවද ?
 "දැන් බැඳුලා මෙහෙ පදිංචි වෙලා ඉන්නේ"
 ලමයි ඉන්නවද?
 "එක පුතෙක් ඉන්නවා."

"ඉස්කෝලේ යනවද ?
 "මොන්ට්සෝර් යනවා"

"නෝනා මොකද කරන්නේ ?"

"එයා ගෙදර ඉන්නේ."
 "කුලී ගෙදරකද ඉන්නේ ?
 "නෑ. වැඩිතේ ගෙදරමයි ඉන්නේ."
 "ගෙදර වෙත කවුද ඉන්නේ ?"
 "එයාගේ අක්කලා හැකිලා ඉන්නවා. නෑනලා. ඒගොල්ලන් වෙතම ඉන්නේ. අපි වෙතම ඉන්නේ. වෙතම උසාගෙන කරන්නේ."

විදේශීය සංචාරයකයන් පිරිසක් කඩ පෙළ අතරින් ඉදිරියට එයි... "හලෝ සර් එඩ් ඩු වෝන්ට් ?..." කියමින් කුමාර් ඔවුන් වෙත පිවිසේ. මෙම කඩ පෙළේ අලෙවියට නඩා ඇති බොහෝ දුර සංචාරකයන් ඉලක්ක කරගත් ඒවාය. සුද්ධිය අවසන් වූ 9 මාර්ගය විවෘත කළ මුල් කාලයේ තරම් පිරි ඉතිරි ගිය දේශීය සංචාරකයන් හැරගත් අදටත් හතරේස් ඔබ මොබ් සරණ සැලකිය යුතු පිරිසක් විදේශීයයන්ද ඇතුළුව සංචාරකයන්ය.

දේපල අයිතියේදී උතුර දකුණ හැසිර වෙනසක් මොනැති සෙයයි. පදිකවේදිකා වෙළෙදුන්ට' කියා හදුන කඩ කාමරවල පවා ගිමිකරුවන් වන්නේ සැබෑ ලෙසම පදිකවේදිකා වෙළෙදුන් නොව දේශපාලන පරපෝෂිතයන්ය.

දේපල අයිතියේදී උතුර දකුණ හැසිර වෙනසක් නොමැති සෙයයි. අනනුච්ච වේවා, මහනුවර වේවා, අලුත්තුවර වේවා දකුණේ කොයි කොනක වුවද රජයෙන් ලබාදෙන කඩපිල්වල ගිමිකරුවන් වන්නේ ඒ ඒ පළාත්වල කිසියම් ආකාරයක දේපලාලන හෝ වෙනත් කිසියම් ආකාරය සමාජ බලයක ගිමිකරුවන්ය. 'පදිකවේදිකා වෙළෙදුන්ට' කියා හදුන කඩ කාමරවල පවා ගිමිකරුවන් වන්නේ සැබෑ ලෙසම පදිකවේදිකා වෙළෙදුන් නොව දේපලාලන පරපෝෂිතයන්ය. සැබෑම වෙළෙදුන් දැවීය මෝ කුලියට එම පරපෝෂිතයන්ගෙන් කඩ කාමර ගෙන උන්ට කුලී ගෙවන්නටත් එකක් වැඩි වැඩියෙන් හම්බ කළ යුතුය.

"මාසෙකට කියක් වතර හම්බ කරගන්න පුළුවන්ද ?
 "ලොකු ලාභයක් නෑ. දහදානක් වගේ ගියනවා."
 ඇතිද ඉතිං පිටත්වෙන්න ?
 "මම සිතට්ට් අරක්කු බොන්නේ නෑ. අමතර වියදමක් ගැනි කියා ඇති. සමහර මාසවල බිස්තස් වැඩි වුණාම ඊට වැඩිය ලැබෙනවා."
 "ඊට වැඩිය ගොයන්න පුළුවන් රස්සාවලින් හැන්ද ?
 "මට දැන් මේ බිස්තස් එක තමයි පුරුදු වෙලා තියෙන්නේ. ඉස්කෝලෙන් අයිති වුණාද ඉලලාම මේකෙන් කරගෙන ආවේ."

"ඉස්සරහට මොනවද කරන්න ගිතාගෙන ඉන්නේ ?
 "මෙහෙ ඉන්න අදහසක් නෑ. පිටර්ට්ට්ට් යන්න ගිතාගෙන ඉන්නේ. බැරට්ට්ට්ට් නුර් අපේ ගමට යනවා. ගමේ පොඩි කඩයක් දාගෙන ඉන්නවා."
 "ගමේ කවුද ඉන්නේ ?"
 "අම්මයි නැතිලා දෙන්නයි මල්ලියි ඉන්නවා. ඒගොල්ලන් එකක ඉන්නවා."
 "එතකොට වැඩි ?
 "එයත් එකක යනවා."
 "ඇයි එහෙම යන්න ගිතන්නේ ?
 "දැන් මෙහෙ කඩ කඩලා අලුතෙන් මාර්කට් එකක් හදුන්න යන්නේ. එතකොට මෙහෙ බිස්තස් කරන්න බැර වෙනවා."

"දැන් නිවාඩු දවස්වලට විවේකය ගත කරන්නේ කොහොමද ?
 "නිවාඩු කියලා දෙයක් නෑ. අපි හැමදාම වැඩ. මොනව හරි ගෙදර වැඩක් තිබුණොත් කෑඩි වහලා ඒකට යන්නේ."
 "බැඳුපු දවස්වලටත් දෙන්නා විනෝද ගමන් එහෙම ගියේ නැත්ද ?
 "ඒ දවස්වල ගියා. නුවරඑළියේ ගියා. කතරගම ගියා."

"විත්තප්පි එහෙම බලන්න යන්නේ නැත්ද ?
 "කානිල්ස් එකට යනවා ඉලලා නිලලා. ගෙදර ඊටි එකක් තියනවනේ. ඒකත් තමයි වැඩිපුර බලන්නේ."
 "රට යන්න බලන්නේ කොහොමද ?
 "වයින්ගේ නෑදෑයෝ කට්ටිය ඉන්නවා ලන්ඩන්වල පර්මිට්වල එහෙම. ඒගොල්ල උදේ කරයි. අපි තවම උදුවක් ඉල්ලුවේ නෑ. අපිත් එකට ලැස්ති වෙන්න ඒපායැ."

කුමාර් දෙමළය. ඔහුගේ බිරිඳ දෙමළය. පදිංචිය උතුරේය. එහෙත් උතුරේ කුමාර්ගේ පීච්චයන් දකුණේ කුමාර්ලාගේ පීච්චයන් අතර ඇති වෙනස කවරේද ? මුහුණ පා සිටින හැටි එකිනෙකට වෙනස් වේද ? දකින සිහින කවරේද ? ඒ සියල්ලම පාහේ බොහෝ ඊට සමානයි.

කතෘගත Cartoon by PK

